

14, 5

cat. I.

Vd
3278

титулъ

Михаилъ

Мукии

Мукии

тигъ

34

тъ

тъ

тъ

тъ

Serenissimum
Principem ac Dominum,
DOMINUM
FRIDERICUM
CHRISTIANUM,
Poloniarum Principem regium
Et
Electoratus Saxonici heredem,
Qvum
Confectis feliciter peregrinationibus
in patriam reverteretur
demississime excipit
GERARDUS JOSEPHUS BERNE.

DRESDÆ,

LITERIS STOESSELIANIS.

E, Celse Princeps, Saxonidum decus!
Vivum paterni ceu radium Throni
REX, grande regni Sarmatarum
Delicium, Columenque sumnum

Multis ab annis misit ad exterias
Terras benigne, stirpis amabilis
Amica mundo, & digna tanto,
Et monumenta dedit, parente.

Ipsi, Monarchæ non sat erat novi
Fulcire sceptrum principe Filia
Almaque Regina potentem
Trinacriæ recreare gentem.

Natum & benignum, moribus inclytis
Virtute rara, justitiæ & sacro
Amore clarum, principemque
Quem gravitas decorat senilis.

Quem mirus ornat candor & ingeni
Quem prompta clarat Munificentia
Exemplar omni gloriosum
Constituit dare Nationi.

Quem destinavit providus Imperi,
Deinceps habenis, quod populis parat
Illustre fulcrum, gestit vltro
Omnibus exhibuisse Terris.

TV, quam vehebat fulgida Principem,
Mandante Cœlo Gloria ad Hymenem,
Amantis ad sponsi thronum dux
Concomitatus es ut fidelis.

Nunc subditorum percitus anxio
Ardore, blandus TE Patriæ Parens,
Corda ut serenes conquerentum,
Ad patrios revocat penates.

O ter beatum, quis memoret, diem,
Quo FRIDERICUS Gloria Principum,
Nostra & perennis spes, Amorque
Sospes & incolumis revertit.

Ast si Parenti progeniem suam
Tot cum periclis gentibus exteris
Diuque in oris glorioſum,
Exposuiffe fuit remotis?

Et gentis æquum eſt ut memor anxie
Et cui benigni patris ad instar eſt
REX dulce pignus tandem amoris
Restituat patrias in auras.

Quantis euntem præter honoribus,
Quantis morantem Vulgus amabile,
Quantisque Reges, Principesque
Sponte benigniter obruere?

Perspecta res eſt, Soleque clarior,
Et quam insolenti vel probitas TVA
Frontis Venuſtas, lenitasque
Indolis uſque fuit stupori.

Constatque Fama non Sibi dispare
Sublime pectus Principis hospitis
Mentisque robur celsioris
Hospitibus placuisse terris.

Quid blande Princeps? quid modo subditi?
Tam dulce tristis queis rapuit caput
Fortuna longum, Saxonumque
Delicias, Decus & Parentum.

Jo derelictis sacra penatibus
Reddunt TE amantein Numinia principem,
Rapi nec ultra tam benigni
Pignora tanta finent amoris.

Salve secundis DVX avibus! TIBI
En hic sacrantur corda medullitus
O quanta mellito ex TVO ore
Gaudia concipiam deinceps?

Ast quo Reversum carmine prædicem?
Grates rependam muneribus sacris,
Et casta Divis pro Recepti
Cum prece thura dabo salute.

Jo fideles plaudite Saxones!
Jo sonoris psallite cantibus,
Noctuque nostris invocantor
Numina sancta diuque votis.

Te, quæso nobis da facilem Deus!
Da FRIDERICVM corpore sospitem:
TV nostra miti, FRIDERICE
Optime, suscipe vota vultu.

Concordia Fons non spici quiesce
Sapientia Regis Principis poterit
Mentis agere tamquam regem

W 3278 TR

Quis perinde fons sapientiae
Tunc sicut tunc dixit
Liquens pectorum et cordium
Dicitur pectora

Io 3:18 Et nemo trahit eum
Reditus vestrum etiam in die
Vobis ex parte dei
Gloria vestra

Sicut perinde fons sapientiae
Et sicut perinde fons sapientiae
O mentis regis
Quibus pectorum et cordium

Qui dicit deus est in me
Qui dicit deus est in te
Et sicut illi qui dicit
Est enim deus in te

O mentis regis
Qui dicit deus est in te
Non videt pectorum et cordium
Amen amen tunc dixit

ULB Halle
007 661 533

3

TA 940 1970
I
Quibus pectorum et cordium

nc

Serenissimum

Principem ac Dominum,

DOMINUM

FEDERICUM
ISTIANUM,

Principem regium

Et

us Saxonici heredem,

Qvum

feliciter peregrinationibus
atriam reverteretur

demississime excipit

DUS JOSEPHUS BERNE.

DRESDAE,

TERIS STOESSELIANIS.

